ຂໍ້ສະເໜີແນະພາຍໃຕ້ກົນໄກທົບທວນປະຈຳໄລຍະດ້ານສິດທິມະນຸດ

ໝາຍເຫດ: ບັນດາຂໍ້ສະເໜີແນະຂ້າງລຸ່ມນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໂດຍ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງຈະໃຫ້ຄຳຕອບໃນເວລາອັນຄວນ ແຕ່ບໍ່ກາຍກອງປະຊຸມສະໄໝທີ 29 ຂອງສະພາສິດທິມະນຸດ ສປຊ (ວັນທີ 15 ມິຖຸນາ ເຖິງ 3 ກໍລະກົດ 2015)

1. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສົນທິສັນຍາສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດ ທີ່ ສປປ ລາວ ຍັງບໍ່ທັນ ເປັນພາຄີ (ສາທາລະນະລັດເກົາຫລີ);
2. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນເພີ່ມເຕີມແກ່ສົນທິສັນຍາສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອຕ້ານແຮງງານເດັກ (ອັງໂກລາ);
3. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດທີ່ຍັງເຫຼືອ ແລະ ສືບຕໍ່ການສ້າງຄວາມສອດຄ່ອງໃຫ້ແກ່ກົດໝາຍພາຍໃນກັບພັນທະສາກົນພາຍໃຕ້ສົນທິສັນຍາສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍປາສະຈາກ ຄວາມຊັກຊ້າ, ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ໃນນະໂຍບາຍ ແລະ ພາກປະຕິບັດ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ ລະບົບການຮ້ອງທຸກຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າທຸກຄົນທີ່ອ່ອນໄຫວ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຄວາມຍຸຕິທຳໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ (ແພັງລັງ);
4. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມສະບັບທີສອງ ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດຂອງພົນລະເມືອງ (ICCPR) ຊຶ່ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອລົບລ້າງໂທດປະຫານຊີວິດ (ມອນເຕເນໂກຣ); ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມສະບັບທີສອງ ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດຂອງພົນລະເມືອງ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອລົບລ້າງໂທດປະຫານຊີວິດ (ໂປໂລຍ);
5. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມສະບັບທີສອງ ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດຂອງພົນລະເມືອງ (ອີຕາລີ);
6. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມສະບັບທີສອງ ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດຂອງພົນລະເມືອງ, ອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຕ້ານການ

ທໍລະມານ, ອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ (ປອກຕຸຍການ);

7. ພິຈາລະນາການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ ຫຼື ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມສະບັບທີສອງ ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດຂອງພົນລະເມືອງ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອລົບລ້າງໂທດປະຫານຊີວິດ (ສະໂລເວເນຍ);
8. ລົບລ້າງໂທດປະຫານຊີວິດ, ແລະ ລົງນາມ ແລະ ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມສະບັບທີສອງ ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດຂອງພົນລະເມືອງ (ສະວີເດັນ);
9. ລິເລີ່ມດຳເນີນບາດກ້າວເພື່ອລົບລ້າງໂທດປະຫານຊີວິດຢ່າງສົມບູນ, ແລະ ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນອະນຸສັນຍາ ເພີ່ມເຕີມສະບັບທີສອງ ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດຂອງພົນລະເມືອງ (ລຸກຊຳບວກ);
10. ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມສະບັບທີສອງ ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດຂອງພົນລະເມືອງ ແລະ ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ (CEDAW) (ການາດາ);
11. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ (CEDAW) ແລະ ອະນຸສັນຍາຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບດັ່ງກ່າວ (ອານຈີເລຍ);
12. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຕ້ານການທໍລະມານ (ສະວິດເຊີແລນ, ອູຣຸກວາຍ);
13. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຕ້ານການທໍລະມານ ແລະ ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງທຸກຄົນຈາກການຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ (ປາຣາກວາຍ);
14. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຕ້ານການທໍລະມານ ແລະ ທຳມະນູນ ໂຣມວ່າດ້ວຍສານອາຍາສາກົນ (ຮອນດູລັດສ);
15. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສິດຂອງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ສະມາຊິກຄອບຄົວ ຂອງເຂົາເຈົ້າ (ICRMW) (ອານຈີເຣຍ, ຮອນດູລັດສ, ອູຣຸກກວາຍ);

16. ພິຈາລະນາຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສິດຂອງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ (ICRMW) (ອີຢິບ);
17. ພິຈາລະນາເລັ່ງລັດຂັ້ນຕອນການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສິດຂອງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ (ອິນໂດເນເຊຍ);
18. ພິຈາລະນາເລັ່ງລັດຄວາມພະຍາຍາມໃນການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສິດຂອງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນອື່ນໆດ້ານສິດທິມະນຸດທີ່ ສປປ ລາວ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເປັນພາຄີ (ຟີລິບປິນ);
19. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສິດຂອງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ (ICRMW) ແລະ ອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຕ້ານການທໍລະມານ, ອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ (ເຊຍລາລີໂອນ);
20. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງຕົນທີ່ເຮັດຂຶ້ນລະຫວ່າງການທົບທວນປະຈຳໄວຍະ (UPR) ໃນປີ 2010 ໃນການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງທຸກຄົນຈາກການຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ (ໂຮນລັງ);
21. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງທຸກຄົນຈາກການຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ (ການາດາ, ແອັດສະປາຍ);
22. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງທຸກຄົນຈາກການຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ ໂດຍປາສະຈາກ ການເຮັດຂໍ້ສະຫງວນ (ອູຣຸກວາຍ);
23. ພິຈາລະນາການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງທຸກຄົນຈາກການຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ ແລະ ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການທີ່ເປັນເອກະລາດ ເພື່ອດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນຢ່າງເປັນທຳ ໃນຮູບແບບທີ່ທັນການ, ເປັນທຳ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຕໍ່ກໍລະນີການຫາຍສາບສູນຕ່າງໆທີ່ໄດ້ມີການກ່າວຫາ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນປະເທດ (ອີຕາລີ);

24. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງທຸກຄົນຈາກການຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ ແລະ ອອກນິຕິກຳເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເຊັ່ນດຽວກັບກົນໄກຕ່າງໆ ເພື່ອສືບສວນ-ສອບສວນຢ່າງເປັນເອກະລາດ ແລະ ລະບຸຫາຕົວຜູ້ກະທຳຜິດຕໍ່ອາຊະຍາກຳດັ່ງກ່າວ (ເບຣຊິນ);
25. ດຳເນີນຂັ້ນຕອນໃຫ້ສຳເລັດຕໍ່ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງທຸກຄົນຈາກການຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ ແລະ ສືບສວນ-ສອບສວນ ຢ່າງຈິງຈັງຕໍ່ທຸກກໍລະນີຂອງການຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ, ລວມທັງກໍລະນີຂອງນັກເຄື່ອນໄຫວພາກສັງຄົມພົນລະເຮືອນ, ສົມບັດ ສົມພອນ, ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ສາທາລະນະຊາບຢ່າງໂປ່ງໃສກ່ຽວກັບຜົນຂອງການສືບສວນ-ສອບສວນ ໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ແລະ ນຳຜູ້ກະທຳຜິດມາເຂົ້າຂະບວນການຍຸຕິທຳ (ເຢຍລະມັນ);
26. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງທຸກຄົນຈາກການຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ ແລະ ປັບປຸງ ນິຕິກຳພາຍໃນຕາມຄວາມເໝາະສົມ; ດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນ ທີ່ເປັນເອກະລາດ ແລະ ລົງເລິກ ຕໍ່ກໍລະນີການຫາຍສາບສູນຕ່າງໆ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ (ຝະລັ່ງ);
27. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງທຸກຄົນຈາກການຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ ແລະ ກຳນົດໃຫ້ການກະທຳທີ່ເຮັດໃຫ້ຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ລົງໂທດການກະທຳຜິດທາງອາຍາດັ່ງກ່າວ (ອາກຊັງຕິນ);
28. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິຂອງຄົນພິການ ແລະ ອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຕ້ານການທໍລະມານ (ແອັດສະປາຍ);
29. ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ ແລະ ສ້າງຄວາມສອດຄ່ອງຢ່າງເຕັມສ່ວນໃຫ້ແກ່ນິຕິກຳພາຍໃນ ກັບທຳມະນູນໂຣມ ວ່າດ້ວຍ ສານອາຍາສາກົນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍອະພິສິດ ແລະ ສິດຄຸ້ມກັນຂອງສານອາຍາ ສາກົນ (ແອັດສະໂຕເນຍ);
30. ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ ແລະ ສ້າງຄວາມສອດຄ່ອງຢ່າງເຕັມສ່ວນໃຫ້ແກ່ນິຕິກຳພາຍໃນ ກັບທຳມະນູນໂຣມ ວ່າດ້ວຍ ສານອາຍາສາກົນ

ລວມທັງການຫັນເອົາບົດບັນຍັດຕ່າງໆ ເພື່ອຮ່ວມມືຢ່າງທັນການ ແລະ ເຕັມສ່ວນກັບ ສານອາຍາສາກົນ (ມອນເຕເນໂກຣ);

31. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນທຳມະນູນໂຣມ ວ່າດ້ວຍ ສານອາຍາສາກົນ (ຝະລັ່ງ);
32. ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີທຳມະນູນໂຣມ ວ່າດ້ວຍ ສານອາຍາສາກົນ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍອະພິສິດ ແລະ ສິດຄຸ້ມກັນຂອງສານອາຍາສາກົນ (ອີຕາລີ);
33. ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ ແລະ ສ້າງຄວາມສອດຄ່ອງຢ່າງເຕັມສ່ວນໃຫ້ແກ່ນິຕິກຳພາຍໃນ ກັບທຳມະນູນໂຣມ ວ່າດ້ວຍ ສານອາຍາສາກົນ (ລັດເວຍ);
34. ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີທຳມະນູນໂຣມ ວ່າດ້ວຍ ສານອາຍາສາກົນ (ລຸກຊຳບວກ);
35. ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນທຳມະນູນໂຣມ ວ່າດ້ວຍ ສານອາຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດຂອງແຮງງານເຄື່ອນ ຍ້າຍ ແລະ ສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ (ການາ);
36. ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະພາຍໃຕ້ສົນທິສັນຍາສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ (ກູເວດ);
37. ທົບທວນກົດໝາຍອາຍາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ທຸກກົດໝາຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສິດທິມະນຸດສາກົນ, ແລະ ຖອນບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສື່ມວນຊົນ ແລະ ດຳລັດວ່າດ້ວຍອິນເຕີເນັດ ຊຶ່ງວາງໂທດໃສ່ສິດທິມະນຸດຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ກຳນົດໃຫ້ສິດຂອງບຸກຄົນຢູ່ໃຕ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ (ສະວີເດັນ);
38. ສືບຕໍ່ການຫັນເອົາບົດບັນຍັດຂອງສົນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ເຂົ້າໃນກົດ ໝາຍພາຍໃນ ແລະ ນະໂຍບາຍການພັດທະນາ (ຫວຽດນາມ);
39. ຫັນເອົາເນື້ອໃນຂອງສົນທິສັນຍາສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດທີ່ສຳຄັນ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ເຂົ້າສູ່ກົດໝາຍພາຍໃນຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ຈັດສັນຊັບພະຍາກອນບຸກຄົນ ແລະ ທຶນຮອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍຕ່າງໆ (ສາທາລະນະລັດເກົາຫຼີ);
40. ສືບຕໍ່ວຽກງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດຕ່າງໆ. ລວມທັງສົນທິສັນຍາໃນຂົງເຂດການປົກປ້ອງແຮງງານ (ຣັດເຊຍ);
41. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ (MDG) ໃນຂົງເຂດອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່

ແລະ ເດັກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍໃນປີ 2015 ຊຶ່ງປະຈຸບັນ ຍັງຢູ່ຫ່າງໄກຈາກເປົ້າໝາຍທີ່ວາງໄວ້ (ພູຖານ);

42. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຊອກຫາການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອົງຄະນາຍາດສາກົນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມ ພະຍາຍາມຂອງຕົນໃນການພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຂໍ້ສະເໜີແນະທີ່ໄດ້ຮັບຈາກກົນໄກ UPR ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ (ພູຖານ);
43. ເສີມຂະຫຍາຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດ ທີ່ ສປປ ລາວເປັນພາຄີ ແລະ ຖະແຫຼງການອາຊຽນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດແກ່ປະຊາຊົນລາວທັງໝົດ (ກຳປູເຈຍ);
44. ສືບຕໍ່ເລັ່ງລັດຄວາມພະຍາຍາມໃນການສະໜັບສະໜູນການຈະເລີນເຕີບໂຕແບບມີສ່ວນປະກອບ ແລະ ໃຫ້ບູລິມະສິດການຈັດສັນງົບປະມານໃຫ້ແກ່ການສຶກສາຂັ້ນປະຖົມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການ ຂາດສານອາຫານ ແລະ ອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ ແລະ ເດັກ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄວາມຄືບໜ້າໃນການປະຕິບັດເປົ້າໝາຍ MDG ທີ່ຍັງເຫຼືອ (ອິນເດຍ);
45. ດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມເຕີມ ໃນການປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ (ຍີ່ປຸ່ນ);
46. ສົ່ງເສີມເພີ່ມເຕີມວັດທະນະທຳດ້ານສິດທິມະນຸດ (human rights culture) ຢູ່ໃນປະເທດ (ອຸດສເບັກກິດສະຖານ);
47. ພັດທະນາເພີ່ມເຕີມນະໂຍບາຍດ້ານສັງຄົມທີ່ດີ ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນປະຊາຊົນ, ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ສຸດ (ເວເນຊູເອລາ);
48. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມແຫ່ງຊາດ ໂດຍການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຂອງອົງຄະນາຍາດສາກົນ ໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ໂດຍສະເພາະການບັນລຸສິດທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງປະຊາຊົນ (ບັງຄະລາເທດ);
49. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍ MDG ໃນຂົງເຂດໂພຊະນາການ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຢູ່ໃນການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ, ການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ ແລະ ເດັກ (ສີລັງກາ);
50. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍ MDG (ມຽນມາ);

51. ສືບຕໍ່ການເຮັດໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງທຸກຄວາມພະຍາຍາມແຫ່ງຊາດ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນ ສໍາລັບການສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດທີ່ເປັນເອກະລາດ ອີງຕາມຫຼັກການປາຣີ (ຊີລີ);
52. ສືບຕໍ່ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ບັນດາສະຖາບັນສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົນໄກຕ່າງໆ (ເນປານ);
53. ສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດ ອີງຕາມຫຼັກການປາຣີ (ຕີມໍເລັດສເຕ);
54. ສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດ ອີງຕາມຫຼັກການປາຣີ (ການາດາ);
55. ສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດ ອີງຕາມຫຼັກການປາຣີ (ຣົງດູຣັດສ);
56. ສ້າງຄວາມພະຍາຍາມໃນການສ້າງຕັ້ງຄະນະກໍາມະການສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດ ອີງຕາມຫຼັກການປາຣີ (ອິນເດຍ);
57. ຮັບປະກັນການສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ເປັນເອກະລາດ ອີງຕາມຫຼັກການປາຣີ (ລັດເວຍ);
58. ສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ອີງຕາມຫຼັກການປາຣີ (ກົດສະຕາລິກາ);
59. ພິຈາລະນາການສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການປາຣີ ແລະ ສະໜອງຊັບພະຍາກອນທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອໃຫ້ມັນສາມາດດໍາເນີນໜ້າທີ່ຂອງຕົນ (ປອກຕຸຍການ);
60. ພິຈາລະນາການສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດ ອີງຕາມຫຼັກການປາຣີ (ອີຢີບ);
61. ຜັນຂະຫຍາຍສິດຂອງປະຊາຊົນທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ສໍາລັບປີ 2016-2020. ການເສີມຂະຫຍາຍໂອກາດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ສໍາລັບແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ສູງອາຍຸ, ໃນແຜນແຫ່ງຊາດສະບັບຕໍ່ໄປ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນທຸກລະດັບ ແລະ ທຸກຂະແໜງການໃນສັງຄົມ (ໄທ);
62. ຮັບຮອງເອົາແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບຍັດຕິຂອງສະພາຄວາມໝັ້ນຄົງ (ເລກທີ 1325) ວ່າດ້ວຍ ແມ່ຍິງ, ສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ (ປອກຕຸຍການ);

63. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການສຶກສາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມດ້ານສິດທິມະນຸດ ໂດຍສະເພາະ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດ ແລະ ພະນັກງານລັດຖະກອນ (ໂມຣອກໂຄ);
64. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຮ່ວມມືພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ (ຫວຽດນາມ);
65. ວິໄຈຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການສ້າງຕັ້ງລະບົບການຕິດຕາມກວດກາບັນດາຂໍ້ສະເໜີແນະສາກົນ ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການສ້າງເປັນລະບົບຂອງການຕິດຕາມບັນດາຂໍ້ສະເໜີແນະຂອງອົງກອນທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມສົນທິສັນຍາດ້ານສິດທິມະນຸດຕ່າງໆ ແລະ ບັນດາກົນໄກຕ່າງໆຂອງສະພາສິດທິມະນຸດ (ປາຣາກວາຍ);
66. ສົ່ງບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດພາຍໃຕ້ສົນທິສັນຍາສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສົ່ງເປັນເວລາດົນແລ້ວ (ເຊຍລາລີໂອນ);
67. ສົ່ງບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດຕ່າງໆໄປຍັງອົງກອນທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມສົນທິສັນຍາ, ລວມທັງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ແລະ ເຊື້ອເຊີນຜູ້ລາຍງານພິເສດມາຢ້ຽມຢາມ ແລະ ເຮັດວຽກໄດ້ໃນທຸກເວລາ (ຍີ່ປຸ່ນ);
68. ຮ່ວມມືເພີ່ມເຕີມຢ່າງເປັນລະບົບກັບອົງກອນທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມສົນທິສັນຍາ ແລະ ອະນຸຍາດການຢ້ຽມຢາມ ຂອງບັນດາຂັ້ນຕອນພິເສດຕ່າງໆ (ລຸກຊຳບວກ);
69. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໂດຍຜ່ານການຮ່ວມມືກັບກົນໄກສິດທິມະນຸດ ສປຊ, ໂດຍສະເພາະບັນດາຂັ້ນຕອນພິເສດ (ໂມຣອກໂຄ);
70. ເຊື້ອເຊີນທຸກຂັ້ນຕອນພິເສດໃຫ້ມາຢ້ຽມຢາມໄດ້ທຸກເວລາ (ການາ);
71. ເຊື້ອເຊີນທຸກຂັ້ນຕອນພິເສດຂອງ ສປຊ ໃຫ້ມາຢ້ຽມຢາມໄດ້ທຸກເວລາ (ຮົງກາລີ);
72. ເຊື້ອເຊີນຜູ້ລາຍງານພິເສດໃຫ້ມາຢ້ຽມຢາມໄດ້ທຸກເວລາ (ໂຮນລັງ);
73. ເຊື້ອເຊີນທຸກກົນໄກທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໜ້າທີ່ (mandate holders) ໃຫ້ມາຢ້ຽມຢາມໄດ້ທຸກເວລາ (ລັດເວຍ);
74. ເຊື້ອເຊີນຂັ້ນຕອນພິເສດຂອງສະພາສິດທິມະນຸດ ຢ່າງຖາວອນ ແລະ ເປີດຮັບທຸກເວລາ (ປາຣາກວາຍ);
75. ເຊື້ອເຊີນ, ກ່ອນທ້າຍປີ 2016, ບັນດາຜູ້ລາຍງານພິເສດກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດໃນການ ມີເສລີພາບໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ

ສະແດງອອກ ເຊັ່ນດຽວກັບໜ່ວຍງານເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ (ນອກແວ);

76. ເຊື້ອເຊີນບັນດາຂັ້ນຕອນພິເສດ ທຸກເວລາ ແລະ ຕິດຕາມຂໍ້ສະເໜີແນະ ທີ່ເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ກຳນົດໃຫ້ ເຊັ່ນດຽວກັບຂໍ້ສະເໜີແນະຂອງບັນດາຄະນະກຳມະການທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມສົນທິສັນຍາ (ອູຣູກວາຍ);

77. ຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ການຮ່ວມມືຕາມຄວາມເໝາະສົມຈາກອົງຄະນາຍາດສາກົນ, ລວມທັງອົງການ ສປຊ ແລະ ບັນດາອົງການເຄືອຂ່າຍ ສປຊ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິດທິມະນຸດ (ມົງໂກລີ);

78. ສືບຕໍ່ຊອກຫາການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອົງຄະນາຍາດສາກົນ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິດທິມະນຸດຢ່າງເຕັມສ່ວນ (ດີບູຍຕີ);

79. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການລົບລ້າງການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນທຸກຮູບແບບ ແລະ ຮັບປະກັນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ການເປັນຕົວແທນ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງຢູ່ໃນທຸກຂະແໜງການ (ສ. ເກົາຫຼີ);

80. ສົ່ງເສີມເພີ່ມເຕີມ ບັນດາມາດຕະການສຳລັບຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາທັດສະນະຄະຕິ ຮີດເກົ່າຄອງເດີມ ທີ່ຈຳກັດການພັດທະນາແມ່ຍິງ (ມຽນມາ);

81. ດຳເນີນຄວາມພະຍາຍາມໃນການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງຂອງແມ່ຍິງ ຕໍ່ການສຶກສາ ແລະ ການບໍລິການສາທາລະນະ ສຸກ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ບົດບາດຂອງແມ່ຍິງໃນແຜນການພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ (ອິນເດຍ);

82. ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເຕັມສ່ວນຂອງແມ່ຍິງໃນບັນດາກົນໄກຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການພັດທະນາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ທີ່ຮັບຮອງເອົາໃນປີ 2004 ແລະ ດຳເນີນກິດຈະກຳເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທັງໝົດຢູ່ໃນປະເທດ, ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ (ແມັກຊີໂກ);

83. ຫ້າມຢ່າງເປີດເຜີຍການເຜີຍແຜ່ແນວຄິດ ຍຸຍົງ ແລະ ຈຳແນກເຊື້ອຊາດ ໂດຍປະຕິບັດຢ່າງເຕັມສ່ວນ ມາດຕາ 4

ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກເຊື້ອຊາດ (ICERD) (ຈີເລ);

84. ຮັບປະກັນວ່າທຸກເຜົ່າ ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສັງຄົມ, ລວມທັງ ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການສຶກສາ ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ (ການາ);

85. ໂຈະການປະຕິບັດໂທດປະຫານຊີວິດ (establish a moratorium) ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອລົບລ້າງໂທດປະຫານຊີວິດໃນທຸກການກະທຳຜິດ (ອູຣູກວາຍ);

86. ໂຈະການປະຕິບັດໂທດປະຫານຊີວິດຢ່າງເປັນທາງການ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ສັດຕະຍາບັນອະນຸສັນຍາເພີ່ມເຕີມສະບັບທີສອງ ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງ ດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດຂອງພົນລະເມືອງ (ອົດສະຕາລີ);

87. ກຳນົດການໂຈະການປະຕິບັດໂທດປະຫານຊີວິດ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອລົບລ້າງໂທດປະຫານຊີວິດຢ່າງສົມບູນຕໍ່ທຸກ ການກະທຳຜິດ (ນອກແວ);

88. ປະກາດການໂຈະການປະຕິບັດໂທດປະຫານຊີວິດ ເພື່ອລົບລ້າງໂທດປະຫານຊີວິດຢ່າງທັນທີທັນໃດ (ຊີລີ);

89. ດຳເນີນການໂຈະການປະຕິບັດໂທດປະຫານຊີວິດຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ການຕັດສິນປະຫານຊີວິດ (ແອັດສະປາຍ);

90. ດຳເນີນການໂຈະການປະຕິບັດໂທດປະຫານຊີວິດຢ່າງເປັນທາງການ ໂດຍມີຈູດປະສົງເພື່ອລົບລ້າງໂທດປະຫານ ຊີວິດ. ຫັນປ່ຽນຈາກໂທດປະຫານຊີວິດ ເປັນໂທດຕັດອິດສະຫຼະພາບຕະຫຼອດຊີວິດ (ຝະລັ່ງ);

91. ພິຈາລະນາການດຳເນີນບາດກ້າວ ເພື່ອກຳນົດການບໍ່ລົງໂທດປະຫານຊີວິດ ໃນກົດໝາຍ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍເພື່ອການລົບລ້າງ ໂທດປະຫານຊີວິດ (ອີຕາລີ);

92. ຈຳກັດການນຳໃຊ້ໂທດປະຫານຊີວິດຕໍ່ການກະທຳຜິດທີ່ຮ້າຍແຮງ ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ການລົບລ້າງໂທດປະຫານຊີວິດ (ແອັດສະປາຍ);

93. ລົບລ້າງໂທດປະຫານຊີວິດຢູ່ໃນກົດໝາຍ ຢ່າງເປັນທາງການ (ເຢຍລະມັນ);

94. ດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນທີ່ເປັນເອກະລາດ, ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ ໂດຍປາສະຈາກຄວາມຊັກຊ້າ ຕໍ່ກໍລະນີ ການຫາຍສາບສູນທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ຂອງຜູ້ປົກປ້ອງສິດທ

ິມະນຸດຄົບໜຶ່ງ, ທ. ສົມບັດ ສົມພອນ, ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນວັນທີ 15 ທັນວາ 2012 ຢູ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ (ລຸກຊຳບວກ);

95. ດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນທີ່ເປັນເອກະລາດ ແລະ ຍຸຕິທຳ ຢ່າງທັນທີທັນໃດ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍເພື່ອຊອກ ຮູ້ໂຊກຊະຕາກຳ ແລະ ບ່ອນຢູ່ຂອງ ສົມບັດ ສົມພອນ (ໂປໂລຍ);

96. ດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນທີ່ໂປ່ງໃສ, ສອດຄ່ອງກັບພາກປະຕິບັດ ແລະ ມາດຖານສາກົນ ຕໍ່ກໍລະນີການຫາຍຕົວໄປຂອງ ທ. ສົມບັດ ສົມພອນ (ປອກຕຸຍການ);

97. ເພີ່ມທະວີການສືບສວນ-ສອບສວນຕໍ່ກໍລະນີການຫາຍຕົວໄປຂອງ ທ. ສົມບັດ ສົມພອນ ແລະ ຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍນອກໃນການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ເປີດເຜີຍຜົນການສືບສວນ-ສອບສວນຕໍ່ສາທາລະນະ, ແລະ ສືບສວນ-ສອບສວນໃນຮູບແບບທີ່ໂປ່ງໃສ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືໃນທຸກກໍລະນີຂອງການຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ (ຊູແອັດ);

98. ເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນທີ່ບໍ່ລຳອຽງ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເລິກເຊິ່ງຕໍ່ກໍລະນີການຫາຍຕົວໄປຂອງ ສົມບັດ ສົມພອນ ອີງຕາມພັນທະສາກົນຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ແຈ້ງຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສືບສວນ-ສອບສວນ ໃນຮູບແບບທີ່ໂປ່ງໃສ (ສະວິດເຊີແລນ);

99. ດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນທີ່ຈິງຈັງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ບໍ່ລຳອຽງຕໍ່ກໍລະນີການຫາຍຕົວໄປຂອງສົມບັດ ສົມພອນ, ຕາມຂໍ້ສະເໜີແນະຂອງບັນດາຜູ້ລາຍງານພິເສດ ສປຊ (ອັງກິດ);

100. ດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດທີ່ຮີບດ່ວນ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ຕໍ່ກໍລະນີການຫາຍຕົວໄປຂອງ ສົມບັດ ສົມພອນ ແລະ ແຈ້ງຜົນຈາກການສືບສວນ-ສອບສວນ, ລວມທັງການແກ້ໄຂ ຕໍ່ຄວາມສົງໄສເຖິງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງລັດຖະບານ ໃນການລັກພາຕົວຜູ້ກ່ຽວ (ອົດສະຕາລີ);

101. ດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ ຕໍ່ກໍລະນີການຫາຍຕົວໄປຂອງ ສົມບັດ ສົມພອນ ແລະ ກໍລະນີອື່ນໆທີ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ມີການຫາຍສາບສູນ (ການາດາ);

102. ດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນທີ່ຈິງຈັງ ແລະ ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ ຕໍ່ທຸກກໍລະນີ ແລະ

ກໍລະນີທີ່ຍັງບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ຂອງການຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ ຂອງຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກພາກສັງຄົມພົນລະເຮືອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ (ນິວຊີແລນ);

103. ກຳນົດຄຳນິຍາມການທໍລະມານ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໃນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຕ້ານການທໍລະມານ (ເຊີເບຍ);

104. ກຳນົດຄຳນິຍາມຂອງການທໍລະມານ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຕ້ານການທໍລະມານ ແລະ ເພີ່ມການກະທຳຜິດສະເພາະທີ່ພົວພັນກັບການທໍລະມານ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນບັນດານິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຮົງກາລີ);

105. ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສູນກາງ ແລະເຂົ້າເຖິງຄ້າຍຄຸມຂັງຢູ່ໃນປະເທດລາວ ຂອງອົງການກາແດງສາກົນ (ICRC) ຢ່າງບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ກີດກັ້ນ (ສະວິດເຊີແລນ);

106. ຮັບປະກັນເພື່ອໃຫ້ ຜູ້ທີ່ຖືກຄຸມຂັງ ໄດ້ຖືກປະຕິບັດຢ່າງມີມະນຸດສະທຳ ແລະ ທະນາຍຄວາມ ສາມາດເຂົ້າເຖິງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອການສືບສວນ-ສອບສວນຢ່າງເໝາະສົມ ທຸກການກ່າວຫາກ່ຽວກັບການທໍລະມານຢູ່ໃນຄ້າຍຄຸມຂັງ (ການາ);

107. ຮັບປະກັນການເຄົາລົບມາດຕະຖານສິດທິມະນຸດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ສຳລັບບຸກຄົນທີ່ຖືກຕັດອິດສະຫຼະພາບ ດ້ວຍການສະໜອງຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນ (ຝະລັ່ງ);

108. ສືບຕໍ່ປະຕິບັດບັນດາຫຼັກການທີ່ລະບຸໄວ້ໃນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຕ້ານການທໍລະມານ, ໂດຍເນັ້ນໃສ່ການລົບລ້າງການກັກຂັງໂດຍພະລະການ, ໂດຍສະເພາະເດັກນ້ອຍ, ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນການກະທຳຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ປະຕິບັດກົດໝາຍ (ໂຮລີຊີ);

109. ສ້າງກົດໝາຍທີ່ກຳນົດການລົງໂທດການແຕ່ງງານກ່ອນໄວ, ຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອກ້າວສູ່ການລົບລ້າງການແຕ່ງງານກ່ອນໄວ (ຈີເລ);

110. ຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍພາຍໃນ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອລົບລ້າງການແຕ່ງງານກ່ອນໄວ ແລະ

ວາງມາດຕະການ ເພື່ອລົງໂທດພາກປະຕິບັດດັ່ງກ່າວນີ້ (ເຊລາ ລີໂອນ);

111. ເພີ່ມທະວີຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອຮັບປະກັນວ່າເດັກນ້ອຍບໍ່ໄດ້ຖືກວ່າຈ້າງໃນສະພາບການຊຶ່ງອາດເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ການພັດທະນາ ຫຼື ສະຫວັດດີການຂອງເຂົາເຈົ້າ (ຕີມໍ ເລັດສເຕ);

112. ສ້າງມາດຕະການ ແລະ ແຜນງານ ເພື່ອກຳຈັດການຄ້າມະນຸດ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ (ເຊຍລາ ລີໂອນ);

113. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ລວມທັງການສ້າງຄວາມ ເຂັ້ມໃຫ້ແກ່ກົດໝາຍ ແລະ ການບັງຄັບປະຕິບັດ, ແລະ ສະໜອງຊັບພະຍາກອນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນແກ່ບັນດາອົງການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ (ນິວຊີແລນ);

114. ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມໃຫ້ແກ່ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບຮູບແບບໃໝ່ຂອງຂ້າທາດ ແລະ ການຄ້າ ມະນຸດ ໂດຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດແກ່ການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ດຳເນີນຄະດີຕໍ່ທຸກກໍລະນີຂອງ ການຂາຍ ແລະ ຄ້າເດັກນ້ອຍ, ລວມທັງການສະໜອງການປົກປ້ອງຜູ້ເຄາະຮ້າຍທີ່ເປັນເດັກ (ເຊີເບຍ);

115. ດຳເນີນບາດກ້າວທີ່ເຂັ້ມແຂງເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບການຄ້າມະນຸດ, ໂດຍສະເພາະດ້ວຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກຂອງຄະນະຊີ້ນຳລະດັບຊາດວ່າດ້ວຍການຄ້າມະນຸດ (ສີລາກາ);

116. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດານິຕິກຳທີ່ກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ແກ້ໄຂຕົ້ນເຫດຂອງການຄ້າມະນຸດ (ສະໂລເວເນຍ);

117. ສືບຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກຳທີ່ຕ້ານທຸກຮູບແບບຂອງການຄ້າມະນຸດ ແລະ ສ້າງນິຕິກຳສະເພາະເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບການຄ້າມະນຸດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ (ໂຮລີຊີ);

118. ເລັ່ງລັດການຮ່າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ (ອິນໂດເນເຊຍ);

119. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ນິຕິກຳພາຍໃນ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບການຄ້າມະນຸດ (ອີຣານ);

120. ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບການຄ້າມະນຸດ, ການຂູດຮີດທາງເພດ ແລະ ການຮັບປະກັນການຟື້ນຟູຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ (ເລບານອນ);

121. ພະຍາຍາມລົບລ້າງຕົ້ນເຫດຂອງການຄ້າມະນຸດ (ເບລາລຸດສ);

122. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກຳພາຍໃນຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ເພື່ອຄອບຄຸມສະພາບການການຄ້າມະນຸດຢູ່ໃນ ປະເທດ (ການາ);

123. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຈັດຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໂຄງການສ້າງຄວາມສາມາດສຳລັບພະນັກງານ ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປະຕິບັດກົດໝາຍ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການຄ້າມະນຸດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ (ມາເລເຊຍ);

124. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນແມ່ບົດວ່າດ້ວຍການສ້າງລັດແຫ່ງກົດໝາຍ (ຟິລິບປິນ);

125. ສືບຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນແມ່ບົດວ່າດ້ວຍການສ້າງລັດແຫ່ງກົດໝາຍ ເພື່ອປັບປຸງຂອບກົດໝາຍ ແລະ ກົນໄກພາຍໃນຂອງຕົນ (ກູບາ);

126. ສືບຕໍ່ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການສ້າງລັດແຫ່ງກົດໝາຍ ແລະ ປັບປຸງການປົກຄອງ (ສິງກະໂປ);

127. ພະຍາຍາມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະພາຍໃຕ້ມາດຕາ 14 ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງດ້ານການ ເມືອງ ແລະ ສິດຂອງພົນລະເມືອງ, ຊຶ່ງຮັບປະກັນຢ່າງຮອບດ້ານຕໍ່ສິດໃນການໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຄະດີຢ່າງເປັນທຳ ແລະ ສິດຂອງຜູ້ຖືກຫາ (ນາມີເບຍ);

128. ສືບຕໍ່ການໃຫ້ການປົກປ້ອງທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແກ່ຄອບຄົວ ໃນຖານະທີ່ເປັນຫົວໜ່ວຍທຳມະຊາດ ແລະ ພື້ນຖານຂອງສັງຄົມ (ອີຢິບ);

129. ຮັບປະກັນການປົກປ້ອງໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງຕໍ່ເສລີພາບອັນເປັນພື້ນຖານ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດຂອງພົນລະເມືອງ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ. ຕໍ່ກັບເສລີພາບໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ, ໃຫ້ຍົກເລີກຂໍ້ຫ້າມຕໍ່ເສລີພາບຂອງສື່ມວນຊົນ, ຮັບປະກັນຄວາມເປັນເອກະລາດ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍຂອງສື່ມວນຊົນ, ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພສຳລັບການເຮັດວຽກຂອງນັກຂ່າວ. ຕໍ່ກັບເສລີພາບໃນການສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມ,

ໃຫ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໂດຍບໍ່ມີການຂັດຂວາງໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ NGOs, ໂດຍຜ່ານການປັບປຸງລະບົບການຈົດທະບຽນເຂົ້າເຈົ້າ (ຝະລັ່ງ);

130. ຮັບປະກັນການປົກປ້ອງສິດຂອງບຸກຄົນທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງສາສະໜາສ່ວນນ້ອຍ ແລະ ບຸກຄົນໃນກຸ່ມສ່ວນນ້ອຍອື່ນໆ ແລະ ສືບສວນ-ສອບສວນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ຕໍ່ທຸກຂໍ້ກ່າວຫາຂອງການລະເມີດຕ່າງໆ (ອບິກລັງ);

131. ເຄົາລົບຢ່າງເຕັມສ່ວນຕໍ່ເສລີພາບດ້ານສາສະໜາ, ການສົ່ງເສີມການຍອມຮັບ ແລະ ການສົນທະນາ ລະຫວ່າງສາສະໜາຕ່າງໆ (ສະໂລວີເນຍ);

132. ສົ່ງເສີມການເຄົາລົບສິດເສລີພາບດ້ານສາສະໜາ, ເສລີພາບທາງຄວາມຄິດ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມທີ່ເສລີ (ໂຮລີຊີ);

133. ປັບປຸງດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສາສະໜາ (ດຳລັດ 92) ເພື່ອສ້າງຄວາມງ່າຍຂື້ນໃຫ້ແກ່ກຸ່ມສາສະໜາໃນການລົງທະບຽນສ້າງສະຖານທີ່ບູຊາຕ່າງໆ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ກຸ່ມສາສະໜາໃໝ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງການ (ອາເມລິກາ);

134. ເພີ່ມການສົນທະນາກັບຜູ້ນຳສາສະໜາ ເພື່ອລົບລ້າງທຸກຂໍ້ຈຳກັດທີ່ຍັງມີຢູ່ກ່ຽວກັບສາສະໜາ ອີງຕາມກົດໝາຍ (ຮົງກາລີ);

135. ຍົກເລີກການກຳນົດໃຫ້ເປັນຄວາມຜິດທາງອາຍາ ຕໍ່ການໝິ່ນປະໝາດ ແລະ ການໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍົກເລີກທຸກຂໍ້ຫ້າມທີ່ບໍ່ເໝາະສົມຕໍ່ກັບເສລີພາບໃນການສະແດງອອກ ທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນກົດໝາຍ ອາຍາ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການພິມຈຳໜ່າຍ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອິນເຕີເນັດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພັນທະສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດຂອງປະເທດ (ລັດເວຍ);

136. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຕັມສ່ວນຕໍ່ພັນທະຂອງຕົນພາຍໃຕ້ສົນທິສັນຍາ ICCPR ເພື່ອເຄົາລົບ ແລະ ຮັບປະກັນສິດເສລີພາບໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ (ການາດາ);

137. ປັບປຸງບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍອາຍາ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສື່ມວນຊົນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອິນເຕີເນັດ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນໆ ທີ່ກຳນົດຄວາມຜິດຂອງການນຳໃຊ້ສິດພື້ນຖານ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ກົດໝາຍພາຍໃນຂອງ ປະເທດລາວ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສາກົນໃນຂົງເຂດດັ່ງກ່າວນີ້ (ແບນຊິກ);

138. ຮັບປະກັນເສລີພາບໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ, ສື່ມວນຊົນ, ການໂຮມຊຸມນຸມ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມ ເຊັ່ນດຽວກັບເສລີພາບທາງດ້ານສາສະໜາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອ ອີງຕາມສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດຂອງພົນລະເມືອງ (ອຸຣຸກວາຍ);

139. ຮັບປະກັນວ່າສິດເສລີພາບໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ຄຳໝັ້ນສັນຍາສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດອື່ນໆ ໄດ້ຮັບການຍຶດຖື ເພື່ອ ກະກຽມສ້າງກົດໝາຍກ່ຽວກັບຄອມພິວເຕີ (cyber law) (ສະຫະລາຊະອານາຈັກອັງກິດ ແລະ ໄອແລນເໜືອ);

140. ທົບທວນດຳລັດກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຈາກອິນເຕີເນັດ ເພື່ອຮັບປະກັນການເຄົາລົບສິດຂອງພົນລະເມືອງລາວໃນການໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ສິດໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ (ອິດສະຕາລີ);

141. ຮັບປະກັນເສລີພາບໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ເສລີພາບຂອງສື່ມວນຊົນ, ລວມທັງເສລີພາບສຳລັບອິນເຕີເນັດ ດ້ວຍການນຳເອົານິຕິກຳພາຍໃນໃຫ້ສອດຄ່ອງຢ່າງເຕັມສ່ວນກັບມາດຕະຖານສາກົນ, ລວມທັງການບໍ່ກຳນົດໃຫ້ເປັນຄວາມຜິດຈາກການໝິ່ນປະໝາດ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການກະທຳຜິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆຢູ່ໃນກົດໝາຍພາຍໃນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ແອັດສະໂຕເນຍ);

142. ກວດຄືນນິຕິກຳທີ່ຫາກໍ່ຮັບຮອງຮອງເອົາ ຊຶ່ງຈຳກັດການເຜີຍແຜ່ບາງຂໍ້ມູນສະເພາະຜ່ານທາງອິນເຕີເນັດ, ລວມທັງໂດຍຜ່ານສື່ສັງຄົມອອນລາຍ (ນິວຊີແລນ);

143. ສົ່ງເສີມການພັດທະນາອິນເຕີເນັດຢ່າງເສລີ ແລະ ເປີດເຜີຍ ດ້ວຍການປັບປຸງດຳລັດຂອງນາຍົກ ລັດຖະມົນຕີ ຊຶ່ງຈຳກັດສິດເສລີພາບໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນທາງອອນລາຍ ຢ່າງຈະແຈ້ງ (ອາເມລິກາ);

144. ດຳເນີນມາດຕະການເພື່ອຮັບປະກັນວ່າທຸກນິຕິກຳ, ໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບສື່ມວນຊົນ ລວມທັງສື່ມວນຊົນທາງດິຈິຕອນ, ສອດຄ່ອງຢ່າງເຕັມສ່ວນກັບພັນທະສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດ (ກົດສຕາລີກາ);

145. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການປັບປຸງ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການເຂົ້າເຖິງອິນເຕີເນັດ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງຈາກການຈຳກັດໃດໆຕໍ່ເນື້ອໃນ ນອກຈາກການຈຳກັດ ຊຶ່ງອະນຸຍາດພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສິດທິມະນຸດສາກົນ ໂດຍສະເພາະ ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດຂອງພົນລະເມືອງ ICCPR (ເຢຍລະມັນ);

146. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ເສລີພາບໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ, ການໂຮມຊຸມນຸມ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງ ສະມາຄົມ ດ້ວຍການປັບປຸງນິຕິກຳຂອງຕົນ ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ ຈຳກັດການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຂອງ NGOs ແລະ ຜູ້ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ (ລຸກຊຳບວກ);

147. ຍົກເລີກການອອກດຳລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກົນໄກທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອເລັ່ງລັດຂະບວນການຈົດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງ NGOs (ແອັດສະປາຍ);

148. ຫຼີກລ້ຽງຈາກການຈຳກັດຕ່າງໆທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ເຊັ່ນ: ການຫ້າມການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ, ການຫ້າມການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພິຈາລະນານິຕິກຳກ່ຽວກັບອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ແລະ ການຫ້າມອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈົດທະບຽນອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ(ເຢຍລະມັນ);

149. ເຮັດໃຫ້ອົງການ NGOs ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລວມທັງບັນດາອົງການສິດທິມະນຸດສາກົນ ສາມາດຈົດທະບຽນຢ່າງບໍ່ຈຳກັດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຕາມກົດໝາຍສາກົນ ແລະ ມາດຕະຖານສາກົນ (ນອກແວ);

150. ຍົກເລີກທຸກຂໍ້ຫ້າມຢູ່ໃນກົດໝາຍ ແລະ ພາກປະຕິບັດ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນຕໍ່ການເຮັດວຽກຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າທຸກບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍທີ່ພົວພັນກັບສິດເສລີພາບໃນການສະແດງຄວາມ ຄິດເຫັນ, ການສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມ ແລະ ການໂຮມຊຸມນຸມຢ່າງສັນຕິ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສິດທິມະນຸດສາກົນ (ໂປໂລຍ);

151. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຕັມສ່ວນຕໍ່ພັນທະສາກົນຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບປະກັນການປົກປ້ອງຜູ້ປົກປ້ອງສິດທິ ມະນຸດ ແລະ

ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມຕ່າງໆ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳໃຊ້ສິດທິມະນຸດຂອງຕົນ, ລວມທັງເສລີພາບໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ, ການສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມ ແລະ ໂຮມຊຸມນຸມ, ແລະ ຍົກເລີກທຸກຂໍ້ຫ້າມຢູ່ໃນກົດໝາຍທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ຄວນສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການທີ່ເປັນ ເອກະລາດອັນໃໝ່ ໂດຍປາສະຈາກຄວາມຊັກຊ້າ ເພື່ອດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນທີ່ເປັນທຳ ແລະ ໂປ່ງໃສ ຕໍ່ກໍລະນີການຫາຍຕົວໄປຂອງ ສົມບັດ ສົມພອນ (ແຟັງລັງ);

152. ພິຈາລະນາຄືນບັນດາດຳລັດ ແລະ ບົດແນະນຳ ຊຶ່ງເປັນພາລະເກີນໄປສຳລັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທາງ ສັງຄົມພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂການລົງທະບຽນທີ່ໃຊ້ເວລາດົນ ແລະ ມີຫຼາຍຂັ້ນຕອນ, ການເກັບອາກອນ ແລະ ອື່ນໆ (ອາເມລິກາ);

153. ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມໃຫ້ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມທັງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ສາມາດ ປະຕິບັດບົດບາດຂອງຕົນ (ອິດສະຕາລີ);

154. ເຮັດໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ NGO ສາມາດເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳຂອງຕົນ (ນິວຊີແລນ);

155. ສ້າງຂອບເພື່ອໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ລວມທັງບັນດາອົງການ NGOs ທີ່ເຄື່ອນໄຫວດ້ານສິດທິມະນຸດ ສາມາດມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກ UPR ໂດຍປາສະຈາກຄວາມ ຢ້ານກົວຕໍ່ການຖືກແກ້ແຄ້ນ (ແບນຊິກ);

156. ດຳເນີນທຸກມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ຈາກການຂົ່ມຂູ່, ການປະຕິບັດທີ່ເຊື່ອມຊາມ ຫຼື ຄວາມຮຸນແຮງ, ລວມທັງການຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ,ແລະ ຮັບປະກັນການສືບສວນ-ສອບສວນທີ່ທັນການ, ເປັນທຳ ແລະ ໂປ່ງໃສ ຕໍ່ທຸກກໍລະນີການກ່າວຫາ, ລວມທັງຜູ້ທີ່ຖືກຫາຍສາບສູນແບບບັງຄັບ (ອບິກລັງ);

157. ເພີ່ມທະວີການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ໃນການຕັດສິນບັນຫາ (ເອທິໂອປີ);

158. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິດໃນການເຮັດວຽກ ໂດຍຜ່ານບັນດາ ນະໂຍບາຍທີ່ຮອບດ້ານ

ເພື່ອໃຫ້ມີການຈ້າງງານທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເໝາະສົມ (ອີຢິບ);

159. ເຮັດໃຫ້ກົດໝາຍແຮງງານ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານແຮງງານສາກົນ, ລວມທັງເສລີພາບໃນການ ສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມ (ການາ);

160. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການປັບປຸງມາດຕະຖານການດຳລົງຊີວິດ, ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງຢ່າງ ກວ້າງຂວາງຕໍ່ການສຶກສາ ແລະ ການບໍລິການສາທາລະນະສຸກທີ່ມີຄຸນນະພາບ (ອຸດສເບກິດສະຖານ);

161. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ພວມດຳເນີນຢູ່ຂອງລັດຖະບານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິດມະນຸດຂອງປະຊາຊົນ, ລວມທັງໂດຍຜ່ານມາດຕະການການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການລົງທຶນໃນດ້ານສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການສຶກສາ (ເນປານ);

162. ດຳເນີນຄວາມພະຍາຍາມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ (ດີບຸຍຕີ);

163. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນ ໃນການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຫ່າງໄກ (ຫວຽດນາມ);

164. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຮັບຮອງເອົານະໂຍບາຍການພັດທະນາ ເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ເພື່ອປົກປ້ອງ ແລະ ສົ່ງເສີມສິດທິມະນຸດ (ເຢເມນ);

165. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມາໃນການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ (ບັງກະລາເດັດຊ);

166. ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ເພື່ອລຶບລ້າງ ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ປັບປຸງມາດຕະຖານການດຳລົງຊີວິດ (ກູເວດ);

167. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ MDG (ມາເລເຊຍ);

168. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດານະໂຍບາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມ ໃນການ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ພາຍໃນປີ 2015 ແລະ ຫຼຸດພົ້ນຈາກສະຖານະປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ພາຍໃນປີ 2020 (ກູບາ);

169. ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນໃນການສົ່ງເສີມການຈະເລີນເຕີບໂຕທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ, ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດພູດອຍ (ໄທ);

170. ຮັບປະກັນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງສິດທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທ ແລະ ສັງຄົມ, ສິດທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດ ຂອງພົນລະເມືອງຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຢ່າງເໝາະສົມ, ລວມທັງການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສາກົນ ເຊັ່ນ: ຂໍ້ແນະນຳຂອງອົງການອາຫານໂລກ (FAO Guidlines) ກ່ຽວກັບການຄອບຄອງທີ່ດິນ ແລະ ການລົງທຶນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການກະສິກຳ, ໂດຍສະເພາະການສະໜອງການຊົດເຊີຍທີ່ເຕັມສ່ວນ, ເໝາະສົມ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ຕໍ່ກັບການຍຶດທີ່ດິນ ແລະ ໂດຍການຮັບຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງສິດໃນທີ່ດິນທີ່ມີມາແຕ່ດັ້ງເດີມ (customary land rights) (ເຢຍລະມັນ);

171. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການໂຈະ (moratorium) ກ່ຽວກັບການສຳປະທານທີ່ດິນໃໝ່ ທີ່ປະກາດໂດຍ ລັດຖະບານ ໃນເດືອນມິຖຸນາ 2012 ແລະ ປະຕິຮູບລະບົບການຄຸ້ມຄອງການເຊົ່າ ແລະ ການສຳປະທານທີ່ດິນໃນປະຈຸບັນ (ໂປໂລຍ);

172. ທົບທວນນະໂຍບາຍການສຳປະທານທີ່ດິນໃນປະຈຸບັນ ແລະ ຍົກເລີກ ຫຼື ມີມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ທີ່ ລະເມີດກົດໝາຍ (ສະວີເດັນ);

173. ສືບຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານຕ່າງໆດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການປິ່ນປົວສຸຂະພາບທີ່ມີມາດຕະຖານໂດຍທົ່ວໄປ ສຳລັບພົນລະເມືອງທັງໝົດ (ເວເນຊູເອລາ);

174. ສືບຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ເພື່ອປັບປຸງສຸຂະພາບໂດຍທົ່ວໄປຂອງປະຊາຊົນ (ບຣູໄນ ດາຣູຊາລາມ);

175. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງການແປ່ງແຍງ ສຸຂະພາບ ໃນເຂດຫ່າງໄກ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນສາມາດໄດ້ຮັບການບໍລິການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບທີ່ດີຂຶ້ນ (ສປປ ເກົາຫລີ);

176. ໃຫ້ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ສະເພາະຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ, ໂດຍສະເພາະການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບ ແລະ ການສຶກສາ ເພື່ອປັບປຸງມາດຕະຖານການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ (ເບລາລຸດສ)

177. ສືບຕໍ່ບັນດາຂໍ້ລິເລີ່ມຂອງຕົນໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຂອງປະຊາຊົນໃນການໄດ້ຮັບການສຶກສາ (ບຣູໄນ ດາຣູຊາລາມ);

178. ສືບຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດານະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດທີ່ພວມດຳເນີນຢູ່ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໄດ້ຮັບການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ (ສປປ ເກົາຫລີ)

179. ສືບຕໍ່ການປະຕິຮູບການສຶກສາ ໂດຍຜ່ານບັນດານະໂຍບາຍການສຶກສາທີ່ຮອບດ້ານ ແລະ ຮຽນຮ່ວມ,ໂດຍມີຈຸດສຸມສະເພາະໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຄົນທີ່ອ່ອນໄຫວ, ລວມທັງເດັກນ້ອຍ (ອີຣານ);

180. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມສຳລັບເດັກນ້ອຍ ໃນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ດີຂຶ້ນ ໃນລະດັບຕ່າງໆ (ມຽນມາ);

181. ສືບຕໍ່ການປະຕິຮູບທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະການລົງທຶນໃສ່ການສຶກສາ (ສິງກະໂປ);

182. ສືບຕໍ່ການເຮັດວຽກເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ເຊັ່ນການຂາດນາຍຄູ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງຄຸນນະພາບຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຢູ່ໃນເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ (ນິວຊີແລນ);

183. ແກ້ໄຂບັນຫາການປະລະການຮຽນ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊົນນະບົດ (ດີບູຕີ);

184. ສືບຕໍ່ແກ້ໄຂບັນຫາການປະລະການຮຽນຂອງເດັກ (ເລບານອນ);

185. ຮັບຮອງເອົານິຕິກຳ ເພື່ອຫ້າມການເກັບຄ່າຮຽນ ແລະ ດຳເນີນມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບ ເພດ, ຊົນເຜົ່າ, ພາສາເກີດ, ສາສະໜາ, ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມພິການ ຫຼື ສະພາບທາງສັງຄົມ (ແມັກຊິໂກ);

186. ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8, ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມໃນວຽກງານສຶກສາ ແລະ ເພີ່ມອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກຍິງ (ຈີນ);

187. ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິດ້ານວັດທະນະທຳຂອງປະຊາຊົນລາວ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳແຫ່ງຊາດ ແລະ ບັນດາວັດທະນະທຳ ແລະ ພາສາຂອງຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ຢູ່ ສປປ ລາວ (ກຳປູເຈຍ);

188. ສະໜອງການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ເຕັກນິກສຳລັບການປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກທາງດ້ານຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງລາວ (ເອທິໂອເປຍ);

189. ສືບຕໍ່ວຽກງານໃນການປົກປ້ອງສິດຂອງຄົນພິການ (ສະຫະພັນຣັດເຊຍ);

190. ຮັບຮອງເອົາທຸກມາດຕະການທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍ ເພື່ອຮັບປະກັນການ ລວມເອົາຢ່າງຮອບດ້ານຕໍ່ຄົນພິການ ເຂົ້າໃນທຸກຂົງເຂດກິດຈະກຳ ເພື່ອຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ສິດ ຢ່າງເຕັມສ່ວນຂອງເຂົາເຈົ້າ (ຮອນດູຣັດສ);

191. ຮັບຮູ້ ແລະ ຄ້ຳປະກັນສິດຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ (indigenous peoples) ລວມທັງໂດຍການໃຫ້ປະຊາຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ຢູ່ໃນປະເທດ ມີສ່ວນຮ່ວມຢູ່ໃນການຕັດສິນບັນຫາຢູ່ ໃນທຸກບັນຫາທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ (ແອັດສະໂຕເນຍ);

192. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຮ່ວມມືກັບອົງການຂ້າຫຼວງໃຫຍ່ ສປຊ ເພື່ອຜູ້ອົບພະຍົບ (UNHCR) ເພື່ອຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ບໍລິຫານ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການເຄົາລົບຫຼັກການ ການບໍ່ສົ່ງຕົວກັບ (non-refoulment) ແລະ ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາ 1951 ທີ່ພົວພັນກັບສະຖານະພາບຂອງຜູ້ອົບພະຍົບ (ອາກຊັງຕິນ);

193. ສືບຕໍ່ການຫັນລະບົບຈົດທະບຽນການເກີດໃຫ້ມີຄວາມທັນສະໄໝ ແລະ ປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງເຂດທີ່ຫ່າງໄກ, ແລະ ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມໃນການຮັບປະກັນການຈົດທະບຽນການເກີດ ທີ່ບໍ່ເສຍຄ່າ ແລະ ທົ່ວເຖິງ (ເບຣຊິນ);

194. ຮັບຮອງເອົາບົດບັນຍັດທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ບໍລິຫານ ສຳລັບການອອກໃບຢັ້ງຢືນການເກີດໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນ ທີ່ເກີດຢູ່ໃນດິນແດນຂອງຕົນ ແລະ ສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຈົດທະບຽນຢູ່ໃນທຸກເມືອງ, ລວມທັງເມືອງທີ່ຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ (ແມັກຊິໂກ);

195. ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຫັນລະບົບຈົດທະບຽນການເກີດໃຫ້ທັນສະໄໝ ແລະ ຕີລາຄາວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນໃນການມີບາດກ້າວເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ບໍ່ ເພື່ອຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງການຈົດທະບຽນການເກີດທີ່ທົ່ວເຖິງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສິດຂອງເດັກໃນການມີສັນຊາດໄດ້ຖືກປົກປ້ອງຢ່າງພຽງພໍ (ນາມີເບຍ);

196. ເຄົາລົບທຸກພັນທະພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ ທີ່ພົວພັນກັບບຸກຄົນທີ່ຍ້າຍຖິ່ນຖານດ້ວຍການບັງຄັບ (ສະອິດເຊີແລນ);